

**AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA - MÁTYÁSFÖLDI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA**

III. ÉVF. 2. SZÁM

2001. ÁPRILIS - JÚLIUS

Isten szőlőskertje

Máté ev.20:1-16

Isten országáról a Biblia sok mindent tanít nekünk. Mégis, ez a sok minden sem elég ahhoz, hogy igazán élénk álljon, homály nélkül, kristálytisztán láthatnánk, hogy az Isten országát hogyan is kell fogadni. Mit is kell ez alatt érteni? Inkább kétféle nagyon erős irányzatát az Isten országáról való tanításnak szeretném elmondani, s majd annak az alapján talán megértjük a ma hozzánk szóló üzenetet is.

Az egyik irányzat Isten országát valahogy a szellemségben, a megfoghatatlanságba helyezi. Ez az „Isten országa” kép is jelen van a Bibliában.

Jézus arról tanít, hogy a mennyek országában sem nem esznek, sem nem isznak, sem férjhez nem mennek, sem nem házasodnak.

A másik irányzat az előbbinél sokkal közelebb hozza hozzánk Isten országát. A Miatyánk egyik mondata így hangzik: jöjjön el a Te országod. Ez a megfogalmazás jelzi, hogy valamivel a földhöz közelebb módon jelenik meg számunkra. Ezt Jézus meg is erősíti tanításaiban, mikor Isten országáról úgy beszél, mintha egy olyan kapu lenne előtte, melyen keresztül lehet oda bejutni. Menjetek be a szoros kapun - mondja Jézus. Máshol meg ajtónak nevezi magát, melyen át lehet eljutni az Atyához. Nem egyszerű dolog Isten országáról való elképzelésünket megfogalmazni.

Előttünk áll most egy történet, amely Isten országát egy szőlőskerthez hasonlítja. A kert Gazdája időnként kijár a piacra és munkásokat fogad fel szőlőskertjének művelésére. Mintha ezzel a képpel is közelebb akarná hozni országának képét a mi elképzeléseinkhez. Vagyis, hogy a kertben való munkálkodás a mi feladatunk. Isten azt szeretné, hogy senki se éljen tétlenül, hanem vegye ki részét a szőlőskert művelésében. Istennek gondja van arra, hogy mindenki munkát kaphasson kertjében. Nem egyszerű ez a feladat. Hiszen a világot is elénk tárja ez a csodálatos példázat. Mi vagyunk a piacon ácsorgók serege. Tétlenkedve, vagy éppen arra várva, hogy valaki megszólít. Vannak a kegyelemnek részesei. Így mondja a példázat, akik már kora reggel megkapják munkájukat. Elindulhatnak dolgozni. Megvan a szerződés is. Megkapod 10 pénzedet (mondja a régi fordítás). Az új fordítás egy dénárt mond. Kb. ugyanaz az érték. Fizetséget kapsz. A fizetséget Jézus is sokszor említette, mint ami sokkal nagyobb érték, mint amit földi világunkban Isten országáért elveszítünk. Érdemes lenne végiggondolni,

hogy vajon értékrendünkben a mindennapos feladataink végzésében hol találjuk Isten országának fontosságát. Lehet, kiderülne, hogy egyszer „földi” dolgaimat szeretném elvégezni, s aztán ha marad valamennyi erőm, (tartalékom) akkor, arra is fordítok valamit. Az Ige arról beszél, hogy reggeltől kezdve, vagy mai megfogalmazásban, gyermekkortól kezdve ajándékként kaphatja az ember, hogy az Isten országához közelíthet. Nap mint nap érezheti Isten közelségét. Ez a kegyelem. A szerződésben hallható az ígéret: veled vagyok minden napon a világ végezetéig.

Aztán vannak olyanok, akik ehhez a munkálkodó csapathoz később sorakoznak fel. Minden alkalommal a Gazda megy ki és keresi a tétlenkedőket. Azokat, akik nem tudják, hogy van egy szőlőskert, egy lehetőség arra a munkára, melyre Isten őket megteremtette. Ez az örökös hívás mégis sokszor kiáltó szó a pusztában. Sokan, sokszor ellenállnak. Nem megyek. Nem akarnak mozdulni. A Gazda pedig mindegyre elmegy hívogatni. Nem fárad bele. Olyanokat is felfedez, akik már szinte napnyugta idején is még mindig tétlenkednek. Őket is megszólítja. Valószínű, sokan azt mondanák, hogy erre a kis

időre felesleges munkába állni. Úgy sem kapnék annyit, hogy az megérje. Mit lehet megszerezni ennyi idő alatt?

A megszólításra is kész a felelet: senki sem fogadott meg bennünket! Mi itt voltunk, de nem kellettünk senkinek! Ebben a tragikus helyzetben a ma emberét látom, aki munkanélküli, aki vár valami jobbra, hívásra, alkalmazásra. Sokan reménykednek, mások elkeserednek, zúgolódnak, hibáztatják a körülményeket. Megszólalnak a különféle korosztálybeliek. Idősek panaszkodnak, hogy már feleslegessé váltak. Fiatalok, félrecsúszott életű emberek keresik helyüket, és nem találják. Nincs aki, megszólítsa őket.

A példázat szerint ezeket is megtalálta és megtalálja Isten. A gazda megkérdi: miért vagytok itt? Mintha ebben a kérdésben benne lenne a múlt is. Hol voltál eddig? Mit csináltál eddig? Már alkonyodik és még itt vagy! Most lehetőséged nyílik elkezdni valamit.

Vajon, Isten mikor és hol szólított meg bennünket? Mikor hívott szőlőskertjébe dolgozni? Kért-e már arra, hogy az Ő országának építői közé sorakozz fel? Volt-e válaszom már: megyek Uram!

A csattanója még sem ez a mai üzenetnek. Elmennek dolgozni azok is, akiknek már csak egy órányi idejük van a munkába állásra. Biznak abban, aki megszólította őket. A bizalom lehet nagyon erős. Jézus megfeszítése alkalmával az egyik gonosztevő egyszerűen elhitte, hogy kérhet valamit, amit nem érdemelt meg. Emlékezz meg rólam a Te országodban - hangzik a kérés. A haláltól már csak néhány óra vagy perc választja el csupán, mikor kérését megfogalmazza. Neki most ez a legfontosabb, ami foglalkoztatja. Pedig másra is gondolhatott volna. A válasz nem késik: még ma velem leszel a paradicsomban.

Hittanos gyermekek vallanak igazságérzetükről, mikor ezt a példázatot tanulják. Feltétlenül mindig annak igazságtalanságát hangsúlyozzák, hogy egyforma bért kap az egész nap dolgozó és az egy órányit dolgozó munkás is. Az Isten országába való bejutásért lehet munkálkodni egy egész életen keresztül. Az én Atyámnak házában sok lakóhely van. Meg van a helyünk az Isten hajlékában. Aki életének utolsó idejében került oda, annak is Isten ugyanúgy felajánlja kegyelmi ajándékát. Hol van itt az igazság?

Az igazságot nem a mi oldalunkon kell keresni. Isten oldalán található. Neki minden gyermeke kedves. Irgalmassága az utolsó pillanatban is éppen úgy érvényes mint az első időkben.

Valaki mondhatná, hogy akkor miért nem spóroljuk meg az Istennel kötött kapcsolatainkat, templomba járásunkat, egyházunkhoz, gyülekezetünkhöz tartozásunkat? Majd életünk vége felé elkezdjük hívő életünket élni. Beszállunk Isten közösségébe, elkezdjük a munkálkodást. Jutalmul ugyanannyit kapunk majd, mint a többiek. A gond csak az, hogy nincs aki garantálja számunkra ezt az utolsó lehetőséget. Ki lehet e számolni, hogy megérjük-e a „délutáni” időt? Jézus a példázatot nem azért mondja el, hogy manipulálhassunk időnkkel, hanem arra, hogy ha hallom a felkínált lehetőséget a szőlőskertben való munkálkodásra, rögtön induljak el. Jézus egy szép ígéretet akar szívünkre helyezni: a kegyelem Isten hosszútűrésének jele. Bár sok mindent le lehet késni, elfogyhatnak a lehetőségeim, de még egy utolsó próbálkozása Istennek minden étellel lehetséges, s azt nem lehet elmulasztani. A jutalom mindig készen van. Rám csak az bízott, hogy a hívásra feleljek.

Istentiszteleteinken is a hívás hallatszik. A lehetőség felkínálása a munkálkodásra. Nem a szomszédnak, az ismerősnek szól az üzenet, hanem nekem. Megszólított már? Elindultál-e már? Hol tartasz?

Isten a zúgolódó szolgálóknak is szól: vedd ami a tied és menj el. Vagyis, amit ma kaptam, amit megértettem, ami számomra fontossá lett, azt vigyem magammal. Azt nekem adta, mert ígérte, hogy nekem adja. Ez az én „fizetségem”. Isten azt akarja, hogy ne tétlenkedjem. Feladatot ad és jutalmat osztogat. Legyünk mindnyájan országának munkásai! Ámen.

Bíró Ferenc
lelkipásztor

Bemutakoznak gyülekezetünk presbiterei

Budapesten születtem 1917-ben. A fasori iskolában 1927-ben fejeztem be az elemi. Szüleimmel a fasori templomba jártunk; 1933-ban konfirmáltam, s az SDG (Soli Deo Gloria - Egyedül Istené a dicsőség) konferenciákon kerültem szorosabb kapcsolatba Istennel. 1935-ben érettségiztem a Kölcsey Gimnáziumban, majd a Pázmány Péter egyetem jogi karán abszolutóriumot szereztem. Közben 1939-1941-ig katonai szolgálatra vonultam be. Leszerelés után többször újra behívtak, majd 1944-ben a frontra kerültem, ahol súlyosan megsebesültem. 1944 májusában feleségül vettem Sztankov Margit biológia-földrajz szakos tanárnőt. Házasságunkat két fiúval áldotta meg Isten. Mindketten mérnöki diplomát szereztek, s családot alapítottak. Visszatérve ifjúságom idejére (ide mindig szívesen tér vissza az ember), lakhelyváltás miatt előbb (1933-1944) a rákosfalvai gyülekezetben voltam az ifjúsági kör aktív tagja, majd a Baross téri gyülekezet következett (1945-1956). Innen Mátyásföldre költözve ez a gyülekezet lett lelki otthonom. Ezt szolgálom egyre fogyatkozó erővel előbb, mint egyháztagnak, majd - immár 13 éve - mint presbiter. Feleséggel 57 éve élünk boldog házasságban, és Istennek hála együtt járunk templomba is.

Szűcs Ferenc

1922. augusztus 17-én születtem Nyírcsaholyban. Szüleim munkás emberek voltak, akik nagy szegénységben nevelték kilenc gyermeküket. 1947 óta vagyok nő. Budapestre kerülve (1950 óta), sok betegeskedés ellenére, nagy szorgalommal teremtettük meg egzisztenciánkat. 1982-től tartozom a mátyásföldi gyülekezethez. 17 éven át töltöttem be a presbiteri tisztséget. 2001 óta tiszteletbeli presbiter vagyok.

Egy gyermekkel áldotta meg házasságunkat a mindenható Isten. Sajnos, öregségünkre nem nagy örömünk telik benne, de az Atya bizton munkálkodik, és így reménységünk van, hogy minden jóra fordul. Rokkant nyugdíjasok vagyunk feleséggel együtt. Nehézségeinket, életünket Istenre bízva élünk, szorosan a gyülekezet közösségében.

Szondi István

Mezőtúron születtem 1920. október 10-én református családban. Iskoláimat is Mezőtúron végeztem. 1933 óta vagyok mátyásföldi lakos. 1936 óta a kőműves szakma területén dolgoztam először édesapámmal. 1937-ben kezdtem versenyszerűen kerékpározni. Sok díjat is a magaménak tudhatok a versenyek időszakából. 1941-ben behívtak katonának, majd a kiképzés után a frontra kerültem. 1947-ben kerültem haza a szibériai fogságból. Hazaérkezésem után újra dolgoztam kőművesként. A sportolást is folytattam. 1951-ben kaptam meg a kiváló sportoló címet. 1959-től a Magyar Posta karbantartó üzeménél dolgoztam. 1972-ben megkaptam a Magyar Népköztársaság Munkaéremrend bronz fokozatát, majd 1973-ban az ezüst fokozatot. 1981 óta nyugdíjas vagyok.

1982-ben kezdett kapcsolatom szorosabbra fűződni a mátyásföldi gyülekezettel. Unokámat minden reggel iskolába vittem, ahol találkoztam a lelkipásztor feleségével, aki szintén a fiát kísérte az iskolába. Sokat beszélgettünk a gyülekezet dolgairól is. A lelkészlakás akkoriban épült, és nehézségeik adódtak az építkezés során. Felajánlottam segítségemet és ezzel együtt mindjobban beépültem a közösségbe. 1991-ben presbiter lettem. Akkor már a gyülekezeti ház tatarozásában is részt tudtam venni nyugdíjasként. Fontos lett számomra a vasárnapi istentisztelet és a csütörtöki bibliaóra. Úgy tekintem a gyülekezet minden dolgát, mint sajátomét.

2000 októberében nagyon beteg lettem. A súlyos megpróbáltatásból Isten kiszabadított. A kórházban éreztem meg, hogy milyen sokat tesz a bibliakör és sok más testvér imádsága.

Irházi Mihály

Hírek gyülekezetünk életéből

Április:

1. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond. Téma: „A szabadság korlátai”.
8. Virágvasárnap. Passió. Ifjúság előadása a szenvedéstörténet alapján.
13. Nagypéntek
- 15-16. Húsvéti ünnepek. Konfirmációi ünnepély.

Május:

6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond. Téma: „Nincsen új a nap alatt”.
24. Áldozócsütörtök, a mennybemenetel ünnepe.
24. Presbiteri gyűlés.
  1. Bíró Botond segédlelkészi kirendelésének elfogadása.
  2. Árpádföldi templom ablakainak cseréje és annak kifizetése megtörtént.
  3. Árpádföldi templomtelekre a víz bekötése megtörtént.
- 28-tól Pünkösöd nagyhete

Június:

3. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Sóskúti Zoltán külső kelenföldi beosztott lelképásztor. Téma: „Kain és Ábel”.
21. Bibliaórák szeretetvendégsége

Július :

1. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Botond. Téma: „Istenre nyíló ablakok”.
- 22-28. Ifjúsági csendeshét Kemencén.

Felhívás!

Kérem mindazokat, akik szeretnék gyermekeiket hitoktatásra beírtni, hogy szeptember hónap közepéig jelezzék az iskolában az osztályfőnököknek. (Ida utcai, Centenáriumi és Georgina utcai iskolákban lesz hitoktatás)

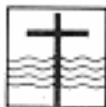
A gyülekezeti hitoktatás Mátyásföldön, szeptember 9-én, vasárnap 11. 30 órakor kezdődik (Gyülekezeti Házban)

Árpádföldön, szeptember 14-én, pénteken délután 16.00 órakor (templomban) A hitoktatással egy időben kezdjük el a konfirmációi előkészítőket is a 12 évet betöltött fiatalok részére.

Felnőtt konfirmációra jelentkezni október 7-től lehet a délelőtti istentisztelet után.

Házasságkötés

1. Bodor József és Haynisch Gabriella
2. Fenyvesi András és Gál Szidónia
3. Kiss-Haypál György és Sassy Ágnes
4. Huszák Zsolt és Vendégh Andrea
5. Kunszt György és Kun Katalin

**Keresztésben
részesültek:**

1. Sassy Ágnes (felnőtt keresztség)
2. Fekete Károly (felnőtt keresztség)
3. Ágoston Gergely (felnőtt keresztség)
4. Sebastian Márton Sloan
5. Asslassi Kenza Meryem
6. Németh Gréta Mária
7. Kovács Bertalan
8. Szepesi Kristóf
9. Antal Barbara
10. Eke Katalin
11. Dankó Anna
12. Bajomi Dorottya Lili
13. Tasnádi Júlia

Konfirmálóink:

1. Pozsonyi Antalné
(felnőtt konfirmáció)
2. Czomba Erzsébet
(felnőtt konfirmáció)
3. Sassy Ágnes
(felnőtt konfirmáció)
4. Laczikó Tímea
(felnőtt konfirmáció)
5. Kelemen Zoltán
(felnőtt konfirmáció)
6. Fekete Károly
(felnőtt konfirmáció)
7. Pozsonyi Ildikó
8. Zsigmond Eszter
9. Kozma Imre
10. Ágoston Gergely
11. Ádámffy Zsigmond Pál
12. Szakács Norbert
13. Misléy Ádám
14. Kutasi Norbert
15. Kicsi Gergő

Halottaink

1. Gyarmati Károlyné	75 éves	0. Schlehovszki Lajosné	90 éves
2. Zeöld László	91 éves	1. Ferencz Józsefné	88 éves
3. Somogyi István	87 éves	2. Udvardi Tibor	50 éves
4. Macsus Györgyné	52 éves	3. Bereczki Gyula	47 éves
5. dr. Kiss Elemérné	73 éves	4. Ambrus Zoltán	78 éves
6. Bartha Mihály	53 éves	5. Beregszászi Nagy György	75 éves
7. Wolf Mihályné	82 éves	6. Pestiné Benke Ágnes	54 éves
8. Tóth Miklósné	76 éves	7. özv. Virágh Béláné	76 éves
9. Kiss Lajos	75 éves	8. özv. Borbás Jenőné	83 éves

Ez a vasárnap egy kicsit **más** volt...

Hogy melyik vasárnap? Július utolsó vasárnapja. Hogy miért volt más? Mert előző délután (ti. július 28. szombat) érkeztünk haza Kemencéről, az ifjúsági csendeshétről mintegy nyolcvanan; és vasárnap a beszélgetések szinte csak arról szóltak, hogy milyen jó volt ez a hét, hogy milyen szívesen visszamennénk. Ezen a vasárnapon bujkált valami a tekintetünkben, a mozdulatainkban: minden arról mesélt, hogy még nagyon elevenen élnek bennünk az elmúlt hét eseményei. A kis- és nagycsoportos alkalmak bizonyágtételei; az Istent dicsérő énekek felszabadultsága; a délutáni játék, kézműveskedés és sportolás közösségformáló ereje; az éjszakába (sőt reggelbe) nyúló beszélgetések; a saját magunk által életre keltett (és egy árnyalatnyit átdramatizált) bibliai történetek... és még sorolhatnám.

Elég volt egy szó, egy pillantás, egy mozdulat, és máris tudtuk, miről van szó. Ezen a vasárnapon máshogy sírtak fel gyülekezetünk legkisebbjei is: azonnal tudtuk, hogy kinek a hangja szól, mert

egy hétig közösen figyeltünk rájuk, hiszen ők is ott voltak velünk, és sok-sok felejthetetlen pillanatot szereztek nekünk.

Mitől működött minden ilyen nagy létszám mellett is olajozottan? Az emberi tényező mellett (amiért hálás köszönetünk) mindvégig ott működött Isten szeretete és mindeneket igazgató ereje. Akár egyedül imádkozott valaki, akár nyolcvanan énekeltünk, akár beszélgettünk, akár játszottunk, akár ettünk, akár aludtunk, tudtuk, hogy Ő figyel és vigyáz ránk. Talán ezért csillogtak úgy azok a pillantások vasárnap délelőtt: minden szempárból Isten szeretete és áldása tükrözött ránk vissza az elmúlt hét csodáját.

Hajnal Attila

Nem árt ha tudjuk...

Barnabás nevével az Apostolok cselekedeteit olvasva találkozunk először a Bibliában. Családja Cipruson lakott. Ő papi szolgálatát végezte Jeruzsálemben. Eredeti neve József volt. Az apostolok nevezték el a „vigasztalás fiának”. (Ap.csel. 4:36), mert az emberek között a vigasztalás szolgálatát végezte. Azt is tudjuk róla, hogy szántóföldjét a gyülekezetnek adta. (Ap.csel. 4:37) Ez azt jelentette, hogy feladta anyagi biztonságát. Élete csak Istentől függött.

Amikor a megtért Pál Damaszkuszból Jeruzsálembe került, Barnabás magához fogadta. Szállást, de mindenekelőtt szeretetet és buzdítást adott neki. Elvezette Pált az apostolokhoz. (Ap.csel.9:27)

Mikor Barnabás Antiochiában hirdette Krisztus tanítását, ide hívta Pált is és együtt dolgoztak egy évig. Itt egy csodálatos gyülekezet alakult. „Hirdették az evangéliumot és sokakat tanítványokká tettek”.(Ap.csel.14:21)

Pál után Barnabás volt az akkori egyház legnagyobb alakja. A nagy apostol mellett tudta vállalni a második helyet. Egyik nagy teológus szerint ő írhatta a Zsidókhöz írott levelet. Isten kezében a legalkalmasabb eszköz lehetett Pál életének formálásában, akivel együtt vállalta az üldöztetést is. A missziói munka eredményessége nemcsak Pál, hanem Barnabás érdeme is volt.

Bíró Zsuzsanna

Krisztust követve ADNI

A bölcsőtől a sírig kérünk, adunk, kapunk és kérnek tőlünk, adnak nekünk, kapnak tőlünk mások. Mint mindent, ezeket is bukdácsolva, vívódva, néha Jézussal győzve, sokszor bűnnel torzítva tesszük. Adni természetes cselekedet, hiszen csak a másokért élés a valamire való élet. A szelíd szolgáló ember tudja, hogy amikor ad

- nem kölcsönt ad, nem vár viszonzást,
- nem nézi, nem ítélné meg, megérdemli-e a másik,
- nem vár halát, sem köszönetet, elismerést,
- nem hivalkodik, hogy adott, nem dicsekszik vele, nem emlegeti föl, sőt úgy ad, hogy szinte észre se vegyék, hogy jelen volt.

Az igazi jótevő tudja, hogy csak eszköze Istennek.

Csak Krisztustól tanulhatjuk meg, **hogyan**, miként adjunk és fogadjunk el!

Miből is adhatunk mi? Amink van, mind Istentől kaptuk. A talentumokból, amit már születésünkkel velünk küldött, hogy azokat életünkkel kamatoztatva adjuk tovább másoknak. És abból, amit nap mint nap kapunk, ha az Úrnak

szolgálva tudunk élni, és így nem apad ki az adakozás, segítség, szolgálat minket erősítő forrása. Krisztus szavai példát adnak, csak figyelni kell reájuk: *„Az emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon sokaknak és életét adja váltságul sokakért.”* Az Úr az Ő áldozatához nem mérhető kicsiny áldozatokat kíván tőlünk, de az apostoloknak hagyott példa és szavak ránk is vonatkoznak: *„Amit én tettem veletek, azt tegyétek ti is egymással.”*

Mit adjunk, ha már tudjuk, hogyan? Mindent, amire szüksége van a másik embernek. Amire nincs szüksége vagy amit maga is elő tud teremteni, ne erőltessünk senkire. Ne mi döntsük el, hogy mi segít embertársunkon. Adjuk azt, amit maga a szükséglet szenvedő hiányol, és főképpen azt, amit Krisztus adna. Az Ige ezt az utat is bevilágítja: *„Mert éheztem és ennem adtatok, szomjúhoztam és innom adtatok,…”*

Kinek adjunk, kinek segítsünk? Személyválogatás nélkül mindenkinek. A családban a gyengébbnek: a

gyereknek, a betegnek, az öregnek, a lelki szükségét szenvedőnek. És a kapunkon kívül ugyanígy bárkinek, aki rászorul. Még az ellenségeinknek is, ahogyan Krisztus tanít: *„jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék.”*

Sose méricskéljünk, hogy **mennyit** adjunk. Olykor talán két szem gyümölcs is örömet szerez egy öregembernek, aki aznap éppen nem bírt elmenni a piacra. A mérték csak a

másik rászorultsága lehet. Kérdezzünk, tudakoljuk meg, mi hiányzik? Ne essünk a bántó garasoskodás, sem az értelmetlen nagyvonalúság hibáiba!

Mikor adjunk? Rögtön, azonnal, amint a szükségét megtapasztaljuk. Még ma, mert holnap esetleg már késő.

A segítő ember azonban azt is vegye figyelembe, hogy néha **elfogadni** sem könnyű. Ha kérnek, egyszerű a dolgunk. Eleget teszünk a kérésnek. Ha olyat kérnek, amit nem a szükség diktál, nemet is mondhatunk. A legtöbben azonban nem szeretünk kérni. Úgy érezzük, ez megaláz, lekicsinyít bennünket. Félünk, hogy függőségbe kerülünk. Szégyenkezünk bajunk, hiányunk miatt. Kérni is meg kell tanulni, méghozzá úgy, hogy legyünk biztosak abban, hogy Isten megadja, amire szükségünk van. Talán nem többet, de annyit igen. Ne kérjük a gazdagságot, a mértéktelen és értelmetlen vágyak teljesülését. Igaz szükségünkben kérjünk csak Istentől, a mi Atyánktól és embertársainktól is, *„mert aki kér, mind kap”* mondotta Jézus. Ha egyszer-egyszer nem kapjuk meg, amit kérünk, végül mindig kiderül, a kérésben volt a hiba, Isten akaratát vettük semmibe. A „hogyan fogadjam el” kérdés akkor merül fel igazán élesen a megajándékozott részéről, ha kérés nélkül adunk, vagy részünkről, ha váratlanul jön a segítség, az ajándék. A koldus, hajléktalan,

megnyomorodott emberek már nem törődnek a hiúsággal, mégis tapintatosan segítsük őket. A rátarti, önérzetes emberek rászorultságukban is nehezen fogadnak el. Ha a segítő tud olyan tapintatos lenni, hogy szinte láthatatlan marad, megkönnyíti a segítség, az ajándék elfogadását. Az elfogadás néha maga is szolgálat. Jézus lehajolt a tanítványok lába elé és megmosta fáradt, piszkos lábaikat. Természetes szolgálatként tette ezt. Péter mégis tiltakozott: az alázatos szolgálatra nem tudott alázatos elfogadással, köszönettel válaszolni. Legtöbbször mi is így viselkedünk, pedig tiltakozás helyett át kellene vennünk a lavórt és megmosni minden piszkos lábat, ami csak elénk kerül, és egyszerű szívből jövő köszönettel fogadni, ha a miénket mossák.

Az isteni gondoskodás kifogyhatatlan. Megtapasztaltuk ezt pl. egy néhány év előtti Pünkösdőn is, amikor istentisztelet idején érkezünk egy kalotaszegi kis faluba. A templomból kijöve elbeszélgettünk a falubeliekkel. Egy asszonyka meghívott otthonukba. Négyen voltunk, idegenek és váratlan vendégek, mégis mindnyájunkat jól megvendégeltek. Tanár barát-

tom és családja otthonának ajtaja éjjel-nappal nyitva áll barátok, tanítványok, ismerősök és ismeretlenek előtt, megterítve az asztal zsíros kenyérral, jófajta savanyú káposztával, teával. Ha valaki jó szóra vagy szellemi, lelki táplálékra éhes, azt is megkaphatja a háziaktól vagy egymástól.

Sajnos több példám van arra, hogy nem mindenkinél ilyen természetes az ajándékozás. Orvoshoz vittem egy ismerősömet, természetesen nem kértem érte semmit. Mégis megkaptam a magamét! Kiszámították, hogy mennyibe kerülhetett a benzín és azt ajándéokra váltva el kellett fogadnom, hogy meg ne sértsem őt. Más hasonló esetben ki is mondtam egyik ismerősömnek, hogy én nem

üzletet akartam kötni. Talán ő akkor meg is értette, hogy a segítség másról szól. Nagyon rossz példák a formális ajándékozások is, amik néha egy családban vagy baráti körben is elharapóznak. Sok helyen azért ajándékoznak, mert kaptak és azt - úgy mond - vissza kell adni. Aztán az „illik adni” viselkedés is érthetetlen, még inkább az, amikor túlcitálják az ajándékozók egymást. Ez bizony farizeusi viselkedés. 40 évi ismeretség révén bejáratos vagyok egy népes család otthonába. Sokat kapok tőlük, máskor meg én adok, de csakis azzal a céllal, hogy örömet szerezzünk egymásnak, és főleg a szeretetben, jóízű beszélgetésben eltöltött órák adják kölcsönös barátságunk értelmét, lelki töltését. Néhány éve megismert társunknál állandóan terített asztal vár, mégsem zavar senkit, ha ajándék nélkül érkezem is, a kölcsönös meghallgatás és eszmecsere van a közép-pontban. Évek óta próbálom egy magára maradt asszony terheit könnyíteni a körülötte zajló események folytonos megbeszélésével és rendbe tételével. Mikor már olykor azt hiszem, a talaj elő van készítve, kiderül nem tudja elfogadni az ígét, Isten neki szóló

ajándékait. Nem hagyja bajait, sebeit gyógyítani. Más idős barátnőm boldog, ha néha felhívom és biztosítom afelől, hogy gondolok rá és imádkozom érte is. Mind-mind más eset, példás vagy szomorú, de talán legnehezebbek az embereknek azok az alkalmak, amikor személyválogatás nélkül kellene adni, csak úgy a Jézusi szeretet szerint: egy családban, gyülekezetben, társaságban nem egy-két kiválasztottnak, kedvencnek, hanem mindenkinek - egyformán vagy ahogyan kéri. Az Úr, ha így akarunk ajándékozni, megsokasítja az ajándékainkat, hogy mindenkinek jusson, ahogyan Jézus megszorította a kenyeret és a halat. Ugyanezt élhetjük meg a költő Weöres Sándor gondolata szerint is: „Szórd szét kincseid, s a gazdagság legyél te magad!”

Kmeth Jolán

Rejtvényoldal

Teve-kereső nem csak gyerekeknek!

Mózes első könyvének 24. Részében olvashatsz tevékről. Miután elolvastad, próbáld meg megfelelni a kérdésekre!

1. Ábrahám szolgája hány tevével indult útnak?
  2. Szerinted mire kellett a szolgának ennyi teve?
  3. Milyen jelet kért a szolga Istentől a leendő feleséggel kapcsolatban?
  4. Rebeka mivel itatta meg a tevéket?
  5. Lábán mit adott enni a tevéknek?
- Hol fordul még elő a Bibliában a teve?

„Égi” válaszok

(A múltkori rejtvény helyes válaszai)

1. Illés, aki egy tüzes harci kocsin, forgószélben ment fel az égbe (2Kir. 2:11.)
2. Isten dicsőségéről (Zsolt. 19:2.)
3. Ézsaiás (Ézs. 40:22.)
4. Bábel tornyának építésénél (1Móz. 11:4.)
5. Akik az Úrban bíznak (Ézs. 40:31.)
6. Jákob létrát látott álmában. (1Móz. 28:12.)
7. Az Emberfia. (Máté 24:30.)
8. A gazdagság (Péld. 23:5.)
9. „...kezded ott is elérne, jobbod megragadna engem” (Zsolt. 139:9-10.)
10. Jákobot illetve Izrael népét. (5Móz 32:9-11.)

Helyes megfejtők: Balog Gizi néni, Demeter Gyuláné (Árpádföld)

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

*(Az istentisztelet alatt a gyermek-
megőrzés a gyülekezeti házban van)*

Bibliaóra felnőtteknek:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra (tanév alatt)

Vasárnap 11.30 óra

Iffúsági óra (25 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Iffúsági óra (25 év alatt)

Péntek 17.30 óra

Iffúsági óra (13-14 évesek)

Szombat 17.00 óra

Fiatal Házások Köre

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra (16.00-tól családi játszóház)

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján 17.00 óra

Imaóra

Szerda 19.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Bibliaóra felnőtteknek

Péntek: 14.30 óra (télen)

17.00 óra (nyáron)

Hittanóra: (tanév alatt)

Péntek: 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855